

2008. július 8., kedd

37. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák, hogy az Északi Áramlat gázvezeték teljes mértékben megfeleljen a hatásvizsgálatokkal kapcsolatos uniós törvényeknek és valamennyi nemzetközi egyezménynek;

38. felhívja különösen a Bizottságot, hogy biztosítsa a korábban említett dokumentumok, azaz a tenger-jogi egyezmény, a Helsinki Egyezmény, az Espoo Egyezmény, az Aarhusi Egyezmény, a 85/337/EGK, a 97/11/EK, a 92/43/EGK és a 79/409/EGK irányelv, valamint az EK-Szerződés 10. cikke rendelkezéseinek, továbbá az elővigyázatosság elvének és a fenntartható fejlődés elvének való megfelelést, és hogy az említett kötelezettségek betartásának elmulasztása esetén indítson eljárást az EK-Szerződés 226. cikkével összhangban;

39. tekintettel Oroszország jelenlegi politikai helyzetére és geopolitikai ambícióira úgy véli, hogy igen fontos Oroszország számára, hogy jóakaratot tanúsítson az európai energiapolitikai együttműködés tekintetében; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy Oroszország ratifikálja az Energia Charta Egyezményt és az ahhoz csatolt, a tranzitról szóló jegyzőkönyvet, mivel az ilyen ratifikálással csökken az Északi Áramlathoz hasonló projektekkel kapcsolatos konfliktus lehetősége;

40. felhívja a Bizottságot, hogy hatáskörén belül értékelje az Északi Áramlat csővezeték esetleges befejezése által okozandó piaci versenyhelyzetet, és amennyiben szükséges, hozzon intézkedéseket annak megelőzése érdekében, hogy a Gazprom domináns szerephez jusson az EU gázpiacán anélkül, hogy az uniós cégek számára kölcsönös jogokat biztosítana Oroszország energiapiacára történő belépéshez;

41. javasolja a csővezeték közös felügyeleti rendszerének kialakítását a Balti-tenger térségében elhelyezkedő valamennyi állam bevonásával; továbbá javasolja, hogy kizárólag a Nord Stream vállalatot terhelje a környezeti károkozás miatti kártérítési kötelezettség;

42. megállapítja az ezzel a projekttel kapcsolatos környezeti és geopolitikai biztonsági kérdések megfelelő megválaszolására képes intézményrendszerek hiányát; ezért javasolja, hogy a Bizottság hozzon létre egy megfelelő pozíciót a jelenlegi és a későbbi projektekre vonatkozóan, amely a kül- és biztonságpolitikai uniós főképvisező a Bizottság alelnökeinek fennhatósága alatt működne;

43. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

Afganisztán stabilizálása: kihívások az EU és a nemzetközi közösség részére

P6_TA(2008)0337

Az Európai Parlament 2008. július 8-i állásfoglalása Afganisztán stabilizálásáról: kihívások az EU és a nemzetközi közösség számára (2007/2208(INI))

(2009/C 294 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Afganisztánnal foglalkozó számos korábbi állásfoglalására, és legutóbb a 2006. január 18-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a 2006. február 1-jei londoni konferencián elért Afganisztánnal való együttműködési megállapodásra (Afghanistan Compact, Compact megállapodás), valamint az afgán kormány és a nemzetközi közösség felismerésére, miszerint a Compact megállapodás sikeréhez erőteljes politikai, biztonsági és pénzügyi kötelezettségvállalás szükséges annak érdekében, hogy a fontos referenciaértékek a megállapodás szerinti határidőn belül elérhetők legyenek, valamint hogy a Compact megállapodás sikere az eredményes koordinációs és nyomon követési mechanizmustól függ,

⁽¹⁾ HL C 287 E., 2006.11.24., 176. o.

2008. július 8., kedd

- tekintettel a Nemzetközi Biztonsági Támogató Erőkkel (ISAF) Afganisztánban együttműködő nemzetek állam- és kormányfőinek nyilatkozatára, amelyet a 2008. április 3-i bukaresti NATO-csúcson tettek közzé,
 - tekintettel az ENSZ főtitkárának 2007.szeptember 21-én és 2008. március 6-án „Az afganisztáni helyzet és ennek a nemzetközi békével és biztonsággal kapcsolatos vonatkozásai” címen benyújtott jelentéseire,
 - tekintettel a 2008. június 12-én Párizsban tartott, Afganisztán megsegítésére irányuló nemzetközi konferencia eredményeire,
 - tekintettel az afgán kormánynak a fent említett londoni konferencián elindított nemzeti kábítószer-ellenőrzési stratégiájára,
 - tekintettel a Tanácshoz benyújtott 2007. október 25-i, az ópium orvosi célokra történő afganisztáni terjesztéséről szóló ajánlására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az összes vonatkozó tanácsi következtetésekre, különösen a 2008. március 10-én, 2008. április 29-én, valamint 2008. május 26–27-én meghozott GAERC következtetésekre,
 - tekintettel a 2007. május 30-i, az Európai Unió afganisztáni rendfenntartó missziójának (EUPOL AFGHANISTAN) felállításáról szóló 2007/369/KKBP tanácsi együttes fellépésre ⁽²⁾, valamint az azt módosító 2007.november 13-i 2007/733/KKBP tanácsi együttes fellépésre ⁽³⁾,
 - tekintettel az Európai Unió 2008. évi költségvetésének ⁽⁴⁾ elfogadására,
 - tekintettel a Bizottság nemzeti indikatív programjára, amelyben 600 millió eurót különítettek el Afganisztán Iszlám Köztársaság javára a 2007 és 2010 közötti költségvetési időszakra,
 - tekintettel az afgán parlament alsó háza (Wolesi Jirga) küldöttségének 2007. november 26–30-án az Európai Parlamentben tett látogatására,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság véleményére (A6-0269/2008),
- A. mivel Afganisztán válaszút előtt áll, amit a terrorcselekmények, az erőszakos felkelések, a komoly mértékben romló biztonsági helyzet, a fokozottabb ópiumtermelés, valamint a korrupció és a kormány hiányosságai miatti általános és egyre növekvő elégedetlenség is bizonyít; mivel a nemzetközi közösség erőfeszítései és a polgári újjáépítés részleges sikerei ellenére az afgán népesség jelentős hányadának életkörülményei még mindig nem javultak; mivel az Afganisztánt jelenleg fenyegető veszélyek miatt rövid távú fellépésre van szükség, ugyanakkor a hosszú távú megoldások csak a kormányzás átfogó fejlesztése, valamint egy erősebb állam kialakulása által érhetőek el;
- B. mivel az Egyesült Államok – az Egyesült Királyság támogatásával – 2001. október 7-én megkezdte a Tartós Szabadság Műveletet; mivel négy további EU-tagállam – Csehország, Franciaország, Lengyelország és Románia – tagja a hadműveletben részt vevő szövetséges erőknél; mivel Ciprus és Málta kivételével valamennyi EU-tagállam küld csapatokat a NATO által vezetett ISAF küldetésbe, amely összesen több mint 21 500 katonát jelent; mivel az első tartományi újjáépítési csapatok (PRT-k) működése 2001 végén kezdődött, és jelenleg kb. 25 PRT működik az ország egész területén;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0485.

⁽²⁾ HL L 139., 2007.5.31., 33. o.

⁽³⁾ HL L 295., 2007.11.14., 31. o.

⁽⁴⁾ HL L 71., 2008.3.14.

2008. július 8., kedd

- C. mivel jelentős eltérés van a nemzetközi közösség által egyrészt a katonai műveletekre, másrészt pedig a polgári újjáépítésre és a humanitárius segítségnyújtásra fordított pénzüsszegek mérete között;
- D. mivel az afganisztáni lakosok több mint fele a szegénységi küszöb alatt él, és az ország gazdasága az egyik leggyengébb a világon, 40 %-ot elérő munkanélküliséggel,
- E. mivel Afganisztán egészségügyi ágazata már meghozta első ígéretes eredményeit, mint például a gyermekhalandóságnak a Talibán bukása óta bekövetkezett 24 %-os csökkenése, az egyéves kort túlélő gyermekek magasabb száma, és azon afgánok nagyobb százaléka, akik számára közvetlenül elérhető az egészségügyi alapellátás;
- F. mivel Afganisztán oktatási rendszere már az első kedvező fejlemények jeleit mutatja, ideértve azt, hogy egyre több gyermek és különösen lány, diák és tanár tér vissza az iskolákba, valamint hogy folyamatban van az általános iskolák rehabilitálása és a tanárok képzése;
- G. mivel annak ellenére, hogy nincsenek hivatalos mutatók az afganisztáni halálos polgári áldozatok számát illetően, az ENSZ főtitkárának 2008. március 6-i éves jelentése az afganisztáni helyzetről rámutat arra, hogy „2007-ben a felkelések és a terrorcselekmények aránya jelentősen növekedett az előző évhez képest. Az előző év 425-ös havi átlagával összehasonlítva, 2007-ben havonta átlagosan 566 incidensről szereztek tudomást. A 2007-ben bekövetkezett 8 000 fölötti konfliktussal kapcsolatos halálesetből több mint 1 500 érintette a lakosságot”, amely a legmagasabb haláleset-mutató a Talibán 2001-es bukása óta.
- H. mivel az afgán alkotmány nem garantálja a teljes vallásszabadságot, mivel az iszlám elhagyása továbbra is büntetendő cselekménynek minősül;
- I. mivel az Afganisztáni Közös Koordináló és Felügyelő Testület a 2008. február 5–6-i, Tokióban tartott ülésen elkezdte egy nemzetközi konferencia előkészítését a fent említett londoni konferencián elfogadott Afghanistan Compact végrehajtásában történő előrehaladás felülvizsgálata;
- J. mivel az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatala (UNODC) által készített 2008-as afganisztáni téli ópiumgyorsértékelési felmérés megerősíti a 2007-es felmérésben megállapított tendenciát, amely szerint az ópiummentes tartományok száma északon és a központban emelkedhet, de a termelés szintje délen és nyugaton valószínűleg növekedni fog; mivel a 2007-es jelentés egyrészt megismétli azt a téves értelmezést, amely szerint „ópiummentesek” azok a tartományok, ahol nincs vagy csekély mértékű a máktermelés, másrészt azonban hangsúlyozza a biztonság hiánya és a kábítószer termesztés közötti kapcsolatot; mivel a kábítószer ellenes politika kulcseszközei az egy időben alkalmazott termény megsemmisítés, a tilalmazás (amely jóval összetettebb, mint a kereskedők letartóztatása) és a fejlesztés (alternatív megélhetés);
- K. mivel az Egyesült Államok titkos fogva tartási programja keretében a nemzetközi humanitárius és emberi jog megsértésével afgán rabok százai maradtak fogva tartva különféle börtön létesítményekben, mint például a bagrami katonai támaszponton és Guantanamóban; mivel az afganisztáni őrizetben lévő rabok továbbra is olyan büntetés-végrehajtási rendszerrel szembesülnek, amelyből hiányoznak a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartásának minimumfeltételei;
1. úgy véli, hogy Afganisztán történelmének elmúlt 30 évét a szovjet megszállás, a különböző mudzsahid csoportok közötti harcok és a talibán uralom jellemezte, az ország társadalmának jelentős és bonyolult újjáépítését kezdte meg, továbbra is intézményeinek megszilárdításán kell fáradoznia, valamint állampolgárainak alapvető szükségleteinek kielégítésén kell javítania az oktatás, a lakhatás, az egészségügy és az élelmezés terén; üdvözlí az afgán nép által a jogállamiság és a demokrácia építésének, valamint a stabilitás keresésének révén 2002 óta megtett erőfeszítéseket és előrehaladást;

2008. július 8., kedd

2. meggyőződése, hogy az ország a nemzetközi fejlesztési támogatás, valamint a két- és többoldalú együttműködés példájává vált; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a nemzetközi közösség folytassa a munkát az afgán kormánnyal és Afganisztán népével annak érdekében, hogy bebizonyítsa, képes az erőszak és a szegénység ördögi körének véget vetni, és az ország számára a fenntartható béke és fejlődés lehetőségét biztosítani; felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a különböző afganisztáni újjáépítési törekvések összehangolása érdekében kezdeményezze egy olyan nemzetközi tanács létrehozását, amely összefogja a fő adományozókat és az ENSZ szervezeteket, amelyet lehetőleg az ENSZ Afganisztáni Segély Missziója vezet, és amely az ENSZ Békeépítő Bizottságának koncepcióján alapul;

3. emlékeztet az országban dúlt háborúk tartós következményeire, az áldozatok, a fogyatékkal élők, a menekültek és elvándoroltak millióira, és a csaknem valamennyi fontosabb infrastruktúra lerombolásából eredő anyagi károkra;

4. határozottan elítéli a kabuli indiai nagykövetséget ért 2008. július 7-i terrortámadást, amelynek több mint 40 halálos áldozata volt, többek között a nagykövetség személyzetének négy tagja; őszinte részvétét fejezi ki a családtagok, a sebesültek, valamint az afgán és indiai kormány felé;

5. úgy ítéli meg, hogy az Afganisztán és Pakisztán közötti kapcsolat nagymértékben hozzájárult a régió instabilitásához, ezért arra következtetésre jutott, hogy a régió stabilizációja olyan átfogó politikát igényel, amely e kapcsolatra irányul; reméli, hogy az új pakisztáni kormánnyal a kétoldalú kapcsolatok javítása friss lendületet kap; azonban úgy véli, hogy a nemzetközi közösség aktív elköteleződése és segítségnyújtása nélkül a két ország nem lesz képes kiszabadítani magát nehéz kétoldalú kapcsolatából; elismeri, hogy Afganisztán biztonsága nagyon nagymértékben függ Pakisztán demokratizálódásától; sürgeti a nemzetközi közösséget, hogy kezdeményezzen és támogasson az Afganisztán és Pakisztán közötti feszültségeket enyhítő intézkedéseket, ideértve a határmenti régió stabilizálására és fejlesztésére irányuló hosszú távú programot, bevonva mindkét oldal szereplőit;

6. üdvözli az afgán nép és az ország intézményei által a jogállamiság és a demokrácia építésének, valamint a stabilitás keresésének révén 2002 óta megtett erőfeszítéseket és előrehaladást; ezeket rendkívül fontos vívmányoknak tekinti a törvényesség és az emberi méltóság hiányából fakadó azon szerkezeti problémák szempontjából, amelyek Afganisztánt a szovjet és a talibán uralom alatt jellemezték;

7. úgy véli különösen, hogy a lakosság jelentős részvétele az országban lezajlott különböző választások során igazolja az afganisztáni nők és férfiak vágyát egy aktív részvételi demokrácia kialakítása iránt; hangsúlyozza, hogy ezen választások példaértékűvé váltak regionális összefüggésben és a súlyos fegyveres konfliktusok által sújtott, fejlődő országokban;

8. hangsúlyozza, hogy az afgán intézményeknek küzdeniük kell a korrupció minden formája ellen és hatékony szakpolitikákat kell kialakítaniuk a lakosság szociális körülményeinek javítása érdekében;

9. megállapítja, hogy Afganisztánban az EU-t elsősorban humanitárius szervezetnek tekintik, ugyanakkor úgy véli, arra is szükség van, hogy az EU erős politikai befolyású szereplőnek tűnjön, ezért felkéri a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot olyan stratégiákra, amelyek révén az EU – szem előtt tartva az afgán nép természetes szuverenitását – a polgári, a politikai és az igazgatási apparátus cselekvőképessé tétele során erősítheti láthatóságát, mindaddig, amíg a kormányzati infrastruktúra a nagyobb stabilitás és állandóság időszakába lép;

10. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a nemzetközi közösség jobban koordinálja erőfeszítéseit a hatékony és fenntartható polgári segítségnyújtás érdekében; ezért kiegyensúlyozott költségvetésre hív fel, amely elegendő forrást nyújt a polgári újjáépítéshez és a humanitárius segítségnyújtáshoz, mivel a biztonság megteremtése és a jogállamiság tiszteletben tartása kulcsfontosságú ügyek;

2008. július 8., kedd

11. üdvözli a tényt, hogy az említett 2008. június 12-i nemzetközi konferencia nem csupán újabb 21 milliárd USD összegű segítyt ajánlott fel, hanem felülvizsgálta az ahhoz szükséges eljárásokat, hogy a nemzetközi segélyeket eredményesebben és pontosabban irányítsák a kulcsfontosságú területekre és kiküszöböljék a korrupciót;

12. hangsúlyozza, hogy a politikai akarat és kötelezettségvállalás jelentős megerősítése szükséges, és ennek nemcsak a nemzeti figyelmeztetések ellenére újabb harcoló csapatoknak a legproblémásabb területekre történő küldése révén kell megvalósulnia, hanem sürgős és fokozottabb polgári újjáépítési erőfeszítések révén is, a vívmányok hosszú távú és fenntartható alapon történő megszilárdítása és az afgán lakosság bizalmának helyreállítása érdekében; úgy ítéli meg, hogy a „tartós szabadság” elnevezésű hadművelet ellentétes eredményt vált ki, ha a felkelőkre gyakorolt katonai nyomás nem párosul olyan megerősített politikai folyamattal, amely révén az afgán hatóságok eljutnak a lakosság minden olyan szegmenséhez, amely elismeri az alkotmányt, és leteszi a fegyvert; e tekintetben megállapítja továbbá, hogy a humanitárius közösségnek (beleértve az ENSZ-et és a nem kormányzati szervezeteket) javítania kell a koordinációt, kerülnie kell az eseti kezdeményezéseket, valamint készülségi és készenléti tervet kell kidolgoznia;

13. hangsúlyozza, hogy az Európai Uniónak fel kell használnia misszióinak és az afgán felségterületen már katonai vagy polgári jelenléttel bíró tagállamainak tapasztalatát és szakértelmét az afganisztáni stabilizációs és újjáépítési folyamatban;

14. támogatja a NATO-nak az ország biztonságának javítása és a helyi, valamint a nemzetközi terrorizmus elleni harc érdekében tett erőfeszítéseit, és ezen erők jelenlétét elengedhetetlennek tartja az ország jövőjének biztosítása szempontjából;

15. sürgeti, hogy az EU és tagállamai támogassák a terrorizmus, a vallási és etnikai szélsőségek, az etnikai szeparatizmus és minden olyan cselekmény elleni küzdelmet, amelynek célja Afganisztán területi integritásának, államegységének és nemzeti szuverenitásának felforgatása;

16. felhívja a figyelmet arra az elképzelésre, hogy az EU-nak és tagállamainak Afganisztánt saját, erősebb demokratikus intézményekkel bíró állama felépítésében kell támogatnia, amely képes biztosítani a nemzeti szuverenitást, az állam egységét, a területi integritást, a fenntartható gazdasági fejlődést, valamint Afganisztán népének fejlődését és gyarapodását, és amelyek tiszteletben tartják minden Afganisztánban található etnikai és vallási közösség történelmi, vallási, szellemi és kulturális hagyományait;

17. megállapítja, hogy a rendezésre irányuló igények egész Afganisztánban fontosak, de a segélyek elosztásával és a biztonsággal kapcsolatos probléma egyedülálló a pastunok által uralt területeken, ezért felhív az újjáépítési tevékenység dél-afganisztáni felgyorsítására;

18. felhívja a figyelmet arra, hogy az EU-nak bátorítania és segítenie kell az európai befektetőket, hogy azok kapcsolódjanak be Afganisztán újjáépítésébe, legyenek jelen és hozzanak létre vállalkozásokat a helyszínen;

19. rámutat arra, hogy az ország legfőbb problémája a biztonság helyreállítása és egy működőképes állam létrehozása; megállapítja, hogy Afganisztán biztonsági problémái összetettebbek a terrorizmus elleni harcnál, ezért a katonai megoldásnál többre van szükség; rámutat, hogy a biztonság és a jogállamiság egymás függvényei, amelyek elősegítik az emberi fejlődést, valamint hogy a jogállamiság megerősítése fontos eszköze annak, hogy előmozdítsák az emberek számára az értelmes és egészséges életet lehetővé tevő, szabad gazdasági és társadalmi döntések gyakorlását, ha azokat az állam működésének helyreállítását célzó intézkedések egészítik ki a jogállamiság védelme, az alapvető közszolgáltatásokhoz való hozzáférés biztosítása, és az esélyegyenlőség biztosítása érdekében az ország népe számára;

20. üdvözli a Compact megállapodásban foglalt kötelezettségvállalást, miszerint „stabil és virágzó Afganisztánt kívánnak létrehozni, biztosítva a megfelelő kormányzást és az emberi jogok védelmét a jogállamiság keretében”; nézete szerint egyértelmű prioritások vagy sorrendiség hiányában a Compact megállapodásnak iránymutatásokat kellett volna meghatároznia arról, hogyan érhetőek el ezek a nagyra törő célok, és következőképpen hangsúlyozza, hogy az adományozóknak biztosítaniuk kell, hogy programjaikat a központi és tartományi szinten meghatározott prioritásokkal kiigazítsák, valamint hogy a kiosztott erőforrások megfelelőek és eredményes módon kerüljenek elosztásra;

2008. július 8., kedd

21. hangsúlyozza, hogy sürgős szükség van a biztonsági ágazat reformját illetően kiegyensúlyozott és fenntartható megközelítés kialakítására, amely rendelkezik a hivatásos nemzeti hadseregről és rendőrségről; hangsúlyozza, hogy az afgán igazságszolgáltatási rendszer nagyon komoly befektetéseket igényel, és hogy sürgetően szükséges kapacitásának fokozására összpontosítani;

22. felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy a mostanáig elért eredmények ellenére az elmúlt öt évben a rendőrségi reform terén tett erőfeszítések általános eredménye csalódást keltő, és ez jól ábrázolja a nemzetközi közösség előtt tornyosuló súlyos nehézségeket az intézményépítés terén; különösen sürgeti a nemzetközi közösséget általában és különösen az EU rendőrségi misszióját, hogy folytassák erőfeszítéseiket egy olyan afganisztáni rendőrségi erő kialakítása érdekében, amelyet az emberi jogok és a jogállamiság tiszteltetben tartása jellemez;

23. felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy az EUPOL mandátuma kiterjed arra, hogy „erősítse a rendőrség és a tágabb értelemben vett jogállamiság közötti kapcsolatot”, ezért felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy továbbra is szorosan hangolják össze tevékenységeiket annak biztosítása érdekében, hogy az EU politikai egységesebbé és hatékonyabbá váljanak; ugyanilyen fontosnak ítéli azt is, hogy az EU jelentős mértékben növelje az EUPOL számára biztosított forrásokat, a személyzet és az anyagi források tekintetében egyaránt; rámutat arra, hogy az afgán Belügyminisztérium átfogó reformja (amely mindenekelőtt politikai feladat, mintsem technikai probléma) elkerülhetetlen, mivel e nélkül a rendőrség reformja sem fog sikerülni, ezért nagy fontosságot tulajdonít az EUPOL másik célkitűzésének, amely nem más, mint „felügyelet, irányítás, tanácsadás és képzés az afgán Belügyminisztérium, a régiók és a tartományok szintjén”; kifejezi támogatását a Stabilitási Eszköz⁽¹⁾ keretében támogatott 2,5 millió eurós programmal kapcsolatban, amely a bírák és az ügyészek kijelölésére irányuló intézkedések megreformálására vonatkozik, és várakozása szerint ez a kísérleti rendszer hozzájárul egy lényeges hosszú távú igazságszolgáltatási reformhoz 2009-ben;

24. felhívja a figyelmet arra, hogy az EUPOL misszióknak több egy évvel a 2007. június 15-i elindítását követően még el kell érnie a teljes teljesítőképességet, és megjegyzi, hogy a misszió még a teljes kihasználtságakor is mindössze 195 fős személyzettel fog bírni, amely Kabulban és a tartományi központokban végzi a magas szintű döntések felülvizsgálatát; tudomásul veszi az afgán külügyminiszter legutóbbi nyilatkozatát, amely szerint legalább 700 további kiképzőre van szükség az országban, és hogy ez a hiány hozzájárult ahhoz, hogy a hadsereghez képest a rendőrségnél jóval magasabb a halálozási arány; rámutat arra, hogy a német kormány felajánlotta, hogy 60-ról 120-ra emeli a kiképzőkhöz való hozzájárulását, ha a többi uniós ország is hasonló kötelezettségvállalást tesz; kéri, hogy jobban hangolják össze az afgán polgári rendőrség kiképzése terén tett uniós és amerikai erőfeszítéseket;

25. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az afganisztáni segítségnyújtási program keretében vállaljanak kötelezettséget a jogrendszer megreformálására az afgán igazságszolgáltatás főbb intézményeiben keresztül történő hivatásszerűvé tétele érdekében, a Legfelsőbb Bíróságra, a Legfőbb Ügyészségre, és az Igazságügyi Minisztériumra összpontosítva, a vádlottak jogainak megóvása, a sérülékeny csoportoknak nyújtott szükséges jogi segítségnyújtás biztosítása és a védelem jogainak garantálása érdekében; kéri hogy az ENSZ halálbüntetés alkalmazásával kapcsolatos moratóriumról szóló 2007. december 18-i 62/149. számú közgyűlési határozatának való megfelelés legyen az afgán bírósági rendszer megreformálására irányuló európai erőfeszítések egyik fő prioritása;

26. határozottan úgy véli, hogy a tartományi újjáépítési csapatoknak egyedi célkitűzésekre kell összpontosítaniuk a biztonság, a képzés és az afgán rendőrséggel és katonasággal való együttműködés terén, valamint annak elősegítésére, hogy a központi kormányzat a nem biztonságos térségeket is befolyása alá vonhassa; kiemeli, hogy a tartományi újjáépítési csapatok szerepét újra meg kell határozni, különösen, ami a koordinációt és a legjobb gyakorlatok kicserélését illeti; meggyőződése, hogy bár Afganisztánban egymástól függ a biztonság és a fejlődés, világos válaszvonal húzódik a fenntartandó katonai és humanitárius fellépés között, ezért a biztonsági és fejlesztési szakembereknek ki kell használni erősségeiket és szakmai tudásukat; úgy véli, hogy a PRT-kben dolgozó afgánok számát jelentősen növelni kell, és amennyire lehetséges, fokozni kell a helyi szerepvállalást;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. november 15-i 1717/2006/EK rendelete a Stabilitási Eszköz létrehozásáról (HL L 327., 2006.11.24., 1. o.).

2008. július 8., kedd

27. határozottan támogatja azt az elképzelést, miszerint sürgősen fejleszteni kell és meg kell erősíteni a születőben lévő civil társadalmat Afganisztánban, és úgy véli, hogy sok időt és erőfeszítést fog igényelni az, hogy fokozatosan tudatosítsák az emberi jogok, a demokrácia, az alapvető szabadságjogok, valamint különösen a nemek közötti egyenlőség, az oktatás és a kisebbségek védelme fontosságát; hangsúlyozza, hogy egy erős civil társadalom csak olyan politikai környezetben fejlődhet ki, amelyet stabil és hatékony intézmények és jól szervezett politikai pártok jellemeznek; úgy véli, hogy az afgán társadalmat jellemző „erőszak kultúrájának” leküzdése érdekében a nemzetközi adományozói közösségnek pénzügyi és technikai támogatást kell nyújtania a megbékélésre irányuló helyi projektek számára; úgy véli, hogy az Európai Uniónak egyre fontosabb szerepet kell játszania az afgán civil társadalom támogatásában; kiemeli annak szükségességét, hogy az afgán parlamentet és a civil társadalmat teljes mértékben bevonják az EU fejlesztési együttműködésének megtervezésébe, különösen az országstratégiai dokumentumok és az éves cselekvési tervek elkészítésébe;

28. úgy véli, hogy az afgán civil társadalom megerősítése csak akkor lesz sikeres, ha minden etnikai és vallási csoport képviselteti magát és meghallgatást nyer, ami magában foglalja a hagyományos törzsi vezetőkkel való együttműködést is (ahogy azt már gyakorolták az úgynevezett „törzsi összekötő irodákban”);

29. hangsúlyozza, hogy a média szabadsága nélkülözhetetlen a demokratikus társadalom megteremtése szempontjából; nagyon aggódik az újságírók elleni támadások növekvő száma miatt, és kéri az afgán hatóságokat, hogy komolyan vizsgálják ki ezeket az erőszakos cselekedeteket; üdvözlí a független médiumok tevékenységét Afganisztánban, amelyek a véleménynyilvánítás szabadságának évtizedekig tartó hiányát követően helyreállították a tájékoztatás pluralizmusának egyik alapelemét az országban; úgy véli, hogy a sajtó és a véleménynyilvánítás szabadsága elengedhetetlen feltétele az ország társadalmi fejlődésének, valamint az Afganisztán és az Európai Unió közötti kapcsolatoknak; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy Karzai elnök 2007. december 15-én megtagadta a médiatörvény tervezetének aláírását, miután azt a parlament két háza jóváhagyta; felhívja az elnököt, hogy tisztázza a médiatörvény tervezetének státuszát, és emlékeztet arra, hogy a kormány a Compact megállapodásban kötelezettséget vállalt a „független és pluralista” média megteremtésére; aggodalmának ad hangot a véleménynyilvánítás szabadságának jelenlegi állapota miatt, amelyre bénítólag hat független újságírók és bloggerek elítélése, és felhívja az afgán kormányt arra, hogy tegyen lépéseket polgárai valódi szólásszabadságának biztosítása érdekében, elsőként az internet szabadságát megvédve;

30. kiemeli egy előretekintő tömegtájékoztatási törvény fontosságát egy olyan befogadóbb, toleránsabb és demokratikusabb társadalom fejlődésében, amely szem előtt tartja az ország vallási és kulturális értékeit, anélkül, hogy a nemzetbiztonság, a vallás vagy a kultúra ürügyén a média tevékenységének függetlenségét csorbítaná;

31. kifejezi aggodalmát Malalai Joya asszonynak, a Wolesi Jirga képviselőjének testi épsége iránt, és kéri az afgán hatóságokat, hogy gondoskodjanak védelméről; felszólítja az afgán hatóságokat, hogy engedjék szabadon a házi őrizetből Latif Pedramot, az afganisztáni Nemzeti Kongresszus Párt alapítóját, ejtsék az ellene felhozott vádakát, és garantálják biztonságát;

32. ismételt felszólítja az afgán hatóságokat, hogy vezessenek be moratóriumot a halálbüntetés tekintetében; mély aggodalmát fejezi ki Perwiz Kambahs és tucatnyi más személy élete iránt, akik egy olyan bírósági rendszerben néznek szembe halálbüntetéssel, amely még nem képes a tisztességes eljárás biztosítására, és kéri Karzai elnököt, hogy változtassa meg ítéletüket;

33. üdvözlí az Afganisztánban a nők politikai képviselete terén elért fejlődést; kifejezi szolidaritását minden olyan nő iránt, aki az országban jogai védelméért és érvényesítéséért küzd; továbbra is aggódik a férfiak és a nők jövedelmének jelentős eltérése, az írni-olvasni tudó nők igen alacsony aránya, a nőket és lányokat ért – kulturális szokásokból eredő – igazságtalanságok miatt, így például amiatt, hogy a családtagok és közösségek megtagadják a nők alapvető szolgáltatásokhoz, pl. az egészségügyi és oktatási szolgáltatásokhoz való hozzáférést, továbbá a foglalkoztatási lehetőségek hiánya, valamint a családon belüli erőszak és megkülönböztetés gyakorisága miatt; hangsúlyozza, hogy a jogi és politikai reformba sürgősen bele kell foglalni a nők jogainak védelmét célzó intézkedéseket; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tevékenyen támogassák az ilyen jellegű kezdeményezéseket, és különítsenek el alapokat például az olyan intézkedésekre, amelyek aktívan hozzájárulnak a lányok beiskolázásának és női tanárok felvételének megerősítéséhez, ami elősegíti az ország nők, a lányok és a gyerekek jogainak védelmére irányuló képességének kialakulását; mivel a gyerekek is áldozatai az otthoni erőszaknak, a kulturális gyakorlatokból származó szexuális kihasználásnak, valamint a kizsákmányoló munkának és az emberkereskedelemnek; felhív ezenkívül konkrét intézkedések meghozatalára az afgán nők egészségüghöz és oktatáshoz kapcsolódó problémáinak kezelésére;

2008. július 8., kedd

34. felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága 3,69 millió afgán menekültet segített visszatérni Afganisztánba 2002 márciusa óta, ami történetében a legnagyobb, segítségnyújtás mellett történő visszatérési művelet volt, azonban arra is, hogy a visszatérések ellenére kb. 3,5 millió nyilvántartott és nyilvántartásba nem vett afgán maradt Pakisztán és Irán területén; aggasztja, hogy csökken az afgán menekültek finanszírozása, és hangsúlyozza, hogy a sikeres hazatelepítési program fenntartása várhatóan egyre költségesebbnek ígérkezik, mivel a Pakisztánban és Iránban maradó menekültek kevesebb erőforrással és afganisztáni kötődéssel rendelkeznek, mint a korábban visszatérők; hangsúlyozza, hogy az afgán menekültek és lakóhelyüket elvesztett személyek biztonságos és önkéntes visszatérésének továbbra is kiemelt kérdésnek kell maradnia Afganisztán és a nemzetközi közösség számára; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy növeljék a menekültek újbóli beilleszkedésére fordított pénzeszközöket;

35. mély aggodalmának ad hangot a folyamatosan bővülő ópiumtermesztés és -kereskedelem miatt, mivel az súlyos politikai és nemzetbiztonsági következményekkel jár Afganisztánban és a szomszédos országokban; hangsúlyozza, hogy az ópiumgazdaság a korrupció forrásává vált, és szétzilálja a közintézményeket, különösen a biztonsági és az igazságügyi szektorban; mivel nincs egyértelmű gyors megoldás, és mivel a növények kiirtására irányuló megtorló intézkedések önmagukban nem hozhatják meg a kívánt eredményeket, felhívja a nemzetközi közösséget és az afgán kormányt egy hosszú távú stratégia kidolgozására, amelynek elsődleges célja az átfogó vidékfejlesztés, ideértve a szükséges infrastruktúra és a működő közigazgatási intézmények létrehozását is; üdvözlí, hogy erősödő párbeszéd zajlik Afganisztán, Irán és a nemzetközi közösség között az ópiumtermesztés és -export csökkentésének módjairól;

36. felhívja az Egyesült Államok kormányát, hogy hagyjon fel növényirtási politikájával, és különösen a komoly környezeti és egészségi kockázatokkal járó „Roundup” szer használatával a légi permetezések során, mivel a máktermesztők célba vétele csak táplálja a nemzetközi csapatok jelenlétével szembeni nehezítést;

37. aggódik általában a kábítószer-függőség által okozott jelentős társadalmi és egészségügyi problémák, és különösen a kábítószerfüggő afgán nőket érintő társadalmi és gazdasági következmények miatt; hivatkozik az UNODC által végzett 2005-ös felmérésre, amely szerint a kábítószerrel élők száma Afganisztánban 920 000 volt, amelyből 120 000 nő; kiemeli a felmérés azon állítását, amely szerint ahelyett, hogy az afgán társadalom a kábítószer függőséget társadalmi problémának tekintené, egyéni problémának tartja, és sok nő gyógyászati céllal használ kábítószer fizikai és pszichológiai problémák orvoslására vagy enyhítésére; megállapítja, hogy bár szigorú büntetés jár a kábítószer termesztéséért, csempészetéért és használatáért, az afgán kormány jelenleg képtelen kikényszeríteni e tekintetben a jogszabályokat; sürgeti az afgán kormányt és a nemzetközi közösséget, hogy dolgozzon ki, finanszírozzon és hajtson végre olyan megfelelő programokat, tevékenységeket és ismeretterjesztő kampányokat, amelyek a kábítószerfüggő nőket és családjaikat célozzák;

38. támogatja a Bizottságnak az Afganisztán részére történő segítségnyújtáshoz való hozzájárulás érdekében tett erőfeszítéseit, és kéri a Bizottságot, hogy rendszeresen értékelje az Európai Unió által nyújtott pénzügyi támogatás hatékonyságát, különösen a Bizottság hozzájárulását a vagyionkezelő alapokhoz, a fokozottabb átláthatóság érdekében; sürgeti a Bizottságot, hogy megfelelően tájékoztassa az Európai Parlamentet az ilyen ellenőrzések eredményeiről;

39. emlékeztet az Európai Parlament 2008-as költségvetésében szereplő kezdeményezésére, amely a demokrácia építésének támogatását célozza a harmadik országok parlamentjeivel, és elhatározza, hogy kapacitásépítés és technikai segítségnyújtás érdekében fogja azt igénybe venni azzal a céllal, hogy javítsa az afgán parlament jogalkotási és a végrehajtó hatalom ellenőrzésére vonatkozó képességét, különösen a jogállamiság fenntartása, az emberi jogok és különösen nők jogainak tiszteletben tartása által;

40. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, az ENSZ főtitkárnak, a NATO főtitkárnak, valamint a tagállamok és Afganisztán Iszlám Köztársaság kormányainak és parlamentjeinek.